

“COPPELIA,, balesi temsillerine başlandı

Ankara Devlet Balesi, 22 Mart Perşembe gecesinde itibaren COPPELIA Balesini temsile başlamıştır.

Leo Delibes'in müziğini yaptığı bu eserin Koreografisi Lev İvanov ile Enrico Cecchetti tarafından hazırlanmış Dame Ninette de Valois tarafından sahneye uygulanmıştır. Orkestrayı Alan Abbott'un yönettiği Coppelia'nın dekor ve kostümleri Osbert Lancaster tarafından hazırlanmıştır.

Eserin başlıca rollerinde şu sanatçılar bulunmaktadır :

Stanhilda : Binay Berkan — Jale Akyüz
Frantz : Hüsnü Sunal — Oytun Turfanda
Coppelius : Sait Sökmen — Taner Akaki e
Şafak : Shirley Şubaşı — Gülcan Tunçekik

COPPELIA'NIN KONUSU

Birinci Perde : Konu, Galiciya'da küçük bir kasabanın meydanında geçmektedir. Köy meydanında bulunan bir ev herkesin ilgisini kazanmıştır. Bu evde, olağanüstü buluşları olan Coppelius isimli bir adam oturmakta ve evin penceresinden Coppelia adıyla anılan mum yüzlü bir kız devamlı kitap okurken görülmektedir.

Bir yaz günü, karşı evde oturan Swanhilda dışarı çı-

kar. Genç kız sozuluşu Frantz'ın, Coppelia ile ilgilendiğini sezilmektedir. Frantz sahneye girer ve Swanhilda bu köşeye saklanarak onun hareketlerini izler. Frantz gene pencerede oturan Coppelia'nın dikka-tini çekmiye çalışır. Kıza öpücük gönderir ve kız da ona karşılık verir. Swanhilda bu sırada meydana çıkar kelebek avlıyormuş gibi davranır. Frantz kelebeği tutarak ona vermek isterse de Swanhilda bunu ka-

bul etmez.

Bu sırada meydana Belediye Başkanı ile birçok genç girer. Başın Derebeyi'nin ertesi günü kasabaya bir Çan hediye edeceğine ayrıca evlenecek kızları da çeyiz dağıtacağını haber verir.

Belediye Başkanı daha sonra Swanhilda'ya, Frantz ile evlenip evlenmeyeceğini sorarak kendisine bir buğday sapı hediye eder. Swanhilda buğday sapını sallar, sanki sap Frantz'ın hayırsız çıkacağını ona söyler. Buna sinirlenen Swanhilda sapı Frantz'ın gözü önünde yere fırlatır. Danslar yapılır. Hava kararmıya başlamış ve herkes yavaş yavaş dağılmıştır.

Bu sırada evinden çıkan Coppelius, yolda evinin anahtarını düşürür. Anahtarın Swanhilda ve arkadaşları bularak merak ettikleri eve girerler. Öte yandan Swanhilda'dan yüz bulamayan Frantz da Coppelius'un evine girmek için pencereye bir merdiven dayar.

İkinci Perde : Bu sahne Coppelius'un iş yerinde geçmektedir. Evir bir odasında birkaç kukla köşelerde iskemlelerde oturmaktadır. Swanhilda ve arkadaşları bu karanlık odaya korku-korku girerler. Kızlar bir perde arkasında bulunan Coppelia'yi meydana çıkararak selam verirler. Coppelia selama karşılık vermeyince Swanhilda onun kalbini dinler ve kukla olduğunu anlıyarak çok eğlenirler. Bu sırada Coppelius içeri girer. Kızlar kaçar, Swanhilda ise Coppelia'nın bulunduğu perdenin arkasına gizlenir.

Aynı zamanda Frantz da pencereden odaya atlar. Şaşkın şaşkın etrafına bakınırken Coppelius onu yakalar. Frantz'ın Coppelia'ya tükün olduğunu öğrenen Coppelius onu affeder, ve Frantz'a ilâçlı içki ikram eder. Frantz derin bir uykuya dalar.

Bu sırada Swanhilda da Coppelia'nın giysilerini perde arkasında giyinerek onun yerini almıştır. Coppelia'ya Frantz'ın ruhu vermek isteyen Coppelius, Coppelia'yi meydana çıkararak bir takım büyüler yapmaya çalışır. Coppelia'nın

yerine giren Swanhilda, dans eder ve canlanmış gibi görünerek Coppelius'la alay eder. Swanhilda bu arada Frantz'ı uyandırır ve el ele tutuşunca Coppelius perişan olur.

Üçüncü Perde : Kasabanın meydanı, ortada Derebeyi'nin hediye ettiği Çan görünmekte ve gençler etrafında heyecanlı dans etmektedir. Derebeyi gençlerle tanışır. İçlerinde Swanhilda ve Frantz da vardır. evleneceklerin. Derebeyin onlara çeyizlerini dağıtır. Bu sırada Coppelius da gelir ve evindeki zararın ödenmesini ister. Swanhilda kendi çeyizini ona vermek isterse de Derebeyi ona mani olur ve Coppelius'a da para verir. Şenlik başlamıştır. Önce Çan çalıcısı dansını yapar. Daha sonra da sırayla sabah saati, şafak, kır çiçekleri, dua, örücü-çüler ve hasatçılar sahneye gelerek dans ederler. Perde de iner.

COPPELIA ELLERİN KONUSUĞU BİR GECEDE EN BÜYÜK MUKAFAT OLAN ALKIŞLARINI DOYA DOYA ALDI

Yalnız eller konustu evvelki geceki temsilde, Yalnız eller karşısındakine fakir hislerini anlattı.

Öyle bir garibandı ki gelenler, Kısacık kesilmiş saçları, üzerine dar gelen elbiseleri vardı. Gözlerde bir masum bakış, alında endişe dolu çizgiler. Bir garipti dün gece «COPPELIA» temsiline gelenler.

İki topluluk vardı. Biri Aktaş Talebe Yurdu Öğrencileri, diğeri ise Sağır ve Dilsizler Okulu öğrencileri. Bu arada, davetsiz misafirler de gelmişti opera binasına, kalabalık büyüdükçe büyümüştü. Bu bir ilginin ifadesiydi. Bir başka tiyatroya da gidebilirdi bu kişiler. Ama onlar operaya, baleyeye gelmişlerdi. Onu seyretmek, onu anlamak istiyorlardı.

Sırayla içeri girip yerlerine oturduktan bir süre sonra eller başladı havada konuşmaya. Bir yere oturan yanına yakın bir arkadaşını almak istiyor ve boş yere havaya sessizce fırlatılan sözlerle onu davet ediyordu. Temsil başladığında her

(Sonu Sa. 5 de)

Sait Gökmen ve Binay Berkan «COPPELIA» balesinin bir sahnesinde.

Sessizlik çoktu salonda. Ama
bir kaç dakika sonra yüz-
lerdeki anlaşılmamanın ver-
diği gerginlik dağıldı. Oyu-
na bir alışkanlık, havaya
bir giriş aldı yerini, Hatta,
dansların sonunda alkışlar
bile yapıldı.

«Güzel değil mi?. Hani o
küçük kız Varya işte sevgi-
lisi o çocuğun. Ama ihtiya-
rı ne güzel atlattılar» ve da-
ha buna benzer birçok ko-
nuşmalar. Şen kahkahalar
yoktu dün gece operanın sa-
lonlarında, Şakrak sesler
duyulmuyordu. Ama her-
kez hep bir elden konuşu-
yordu. Belki de, konuşama-
manın ve duyamamanın a-
cısını ilk defa o akşam his-
settiler fazlasıyla yürekle-
rinde. Gördükleri eserin
müziğini de duymadıkları
için belki de o akşam ha-
yıflandılar. Ama herşeye
rağmen «COPPELİA» yı
gözlerini olduklarından da-
ha da kocaman açarak sey-
rettiler. Ve temsilin de hak-
kını, avuçlarını patlatırcası-
na birbirine vurarak verdi-
ler.

Yayla MENDERES